

Dziennik Urzędowy

L 23

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

26 stycznia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 66/2012 z dnia 25 stycznia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu ⁽¹⁾ 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 67/2012 z dnia 25 stycznia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2012/39/WPZiB z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie 5

2012/40/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 24 stycznia 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/855/WE w odniesieniu do wysyłki do innych państw członkowskich niektórych rodzajów mięsa i wyrobów mięsnych z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w części III załącznika do tej dyrektywy (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 181) ⁽¹⁾ 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 176/11/COL z dnia 1 czerwca 2011 r. o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego dotyczącego finansowania centrum fitness w ośrodku rekreacyjnym Kippermoen (Norwegia) 12

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 66/2012

z dnia 25 stycznia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 318/2007⁽²⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Unii. W rozporządzeniu tym przewiduje się, że objęte nim ptaki mają być przywożone do Unii jedynie w przypadku, jeżeli pochodzą z państw trzecich lub ich części, o których mowa w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (2) W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 występuje odniesienie do państw trzecich lub ich części wymienionych w kolumnach 1 i 3 tabeli zawartej w części 1 załącznika I do decyzji Komisji 2006/696/WE⁽³⁾, z których dozwolony jest przywóz drobiu hodowlanego (rozplodowego) i towarowego (produkcyjnego) innego niż ptaki bezgrzebieniowe.
- (3) Decyzję 2006/696/WE uchylono i zastąpiono rozporządzeniem Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiającym wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty

drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych⁽⁴⁾. Odniesienia do tej decyzji w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 należy zatem zastąpić odniesieniami do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.

- (4) Ponadto Argentyna zwróciła się do Komisji o zezwolenie na przywóz do Unii niektórych rodzajów ptaków wyhodowanych w niewoli na podstawie rozporządzenia (WE) nr 318/2007. Kontrola przeprowadzona w Argentynie przez działające w ramach Komisji Biuro ds. Żywności i Weterynarii oraz działania następcze podjęte przez to państwo trzecie wykazały, że Argentyna zapewnia wystarczające gwarancje w odniesieniu do zgodności z unijnymi wymaganiami dotyczącymi przywozu takich ptaków do Unii.
- (5) Argentyna jest obecnie wymieniona w tabeli zawartej w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008. Przywóz drobiu rozplodowego i produkcyjnego innego niż ptaki bezgrzebieniowe z tego państwa trzeciego nie jest jednak dozwolony. Należy zatem włączyć Argentynę w ramach odrębnego wpisu do wykazu określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 318/2007.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 25.10.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

**WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, Z KTÓRYCH DOZWOLONY JEST PRZYWÓZ PTAKÓW WYHODOWANYCH
W NIEWOLI**

1. Państwa trzecie lub ich obszary wymienione w kolumnach 1 i 3 tabeli zawartej w części 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008 (*), której kolumna 4 określa wzór świadectwa weterynaryjnego dla drobiu rozplodowego i produkcyjnego (BPP) innego niż ptaki bezgrzebieniowe.
2. Argentyna.

(*) Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 67/2012**z dnia 25 stycznia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	149,3
	MA	53,3
	TN	93,3
	TR	114,5
	ZZ	102,6
0707 00 05	EG	217,9
	JO	229,9
	MA	148,6
	TR	160,8
0709 91 00	EG	91,5
	ZZ	91,5
0709 93 10	MA	123,8
	TR	159,7
	ZZ	141,8
0805 10 20	AR	41,5
	EG	53,8
	MA	55,8
	TN	58,6
	TR	62,7
	ZA	41,5
0805 20 10	MA	85,8
	ZZ	85,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	61,5
	EG	79,2
	IL	98,8
	KR	91,7
	MA	124,7
	TR	97,8
	ZZ	92,3
0805 50 10	TR	61,6
	ZZ	61,6
0808 10 80	CA	126,3
	CL	58,2
	CN	85,2
	MK	30,8
	US	144,3
0808 30 90	ZZ	89,0
	CN	71,3
	TR	116,3
	US	120,1
	ZA	87,1
	ZZ	98,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/39/WPZiB

z dnia 25 stycznia 2012 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie ⁽¹⁾

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 grudnia 2011 r. Rada potwierdziła swoje jednoznaczne zaangażowanie na rzecz europejskiej perspektywy Bałkanów Zachodnich; perspektywa ta ma wciąż kluczowe znaczenie dla zachowania stabilności, dla pojednania i dla przyszłości regionu. Rada potwierdziła również politykę Unii wobec Kosowa, przedstawioną w poprzednich konkluzjach Rady.
- (2) W dniu 5 maja 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/270/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie mianowania Fernanda GENTILINIEGO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Kosowie na okres do dnia 31 stycznia 2012 r.
- (3) Samuel ŽBOGAR powinien zostać mianowany SPUE w Kosowie na okres od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (4) Proces stabilizacji i stowarzyszenia stanowi strategiczne ramy polityki Unii wobec regionu Bałkanów Zachodnich, a jego instrumenty – w tym partnerstwo europejskie, dialog polityczny i techniczny w ramach dialogu prowadzonego w związku z procesem stabilizacji i stowarzyszenia oraz powiązane programy pomocowe Unii – mają zastosowanie do Kosowa.
- (5) Wykonywanie mandatu SPUE będzie koordynowane z Komisją, aby zapewnić spójność z innymi stosownymi działaniami objętymi kompetencjami Unii.
- (6) Rada przewiduje, że uprawnienia i pełnomocnictwa SPUE oraz uprawnienia i pełnomocnictwa szefa biura Unii Europejskiej w Prisztinie zostaną powierzone tej samej osobie.

- (7) SPUE będzie wykonywał mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Samuel ŽBOGAR zostaje niniejszym mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Kosowie na okres od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii wobec Kosowa. Cele te obejmują odgrywanie wiodącej roli w promowaniu stabilnego, samodzielnego, pokojowego, demokratycznego i wieloetnicznego Kosowa; wzmacnianie stabilności w regionie i przyczynianie się do współpracy regionalnej i stosunków dobrosąsiedzkich na Bałkanach Zachodnich; promowanie Kosowa zaangażowanego na rzecz praworządności oraz ochrony mniejszości i dziedzictwa kulturowego i religijnego; wspieranie Kosowa w postępach na drodze do Unii zgodnie z europejską perspektywą dla regionu i stosownie do odpowiednich konkluzji Rady.

Artykuł 3

Mandat

W celu realizacji celów polityki mandat SPUE obejmuje następujące elementy:

- a) doradztwo i pomoc w imieniu Unii w procesie politycznym;
- b) wspieranie ogólnej koordynacji politycznej Unii w Kosowie;
- c) wzmacnianie obecności Unii w Kosowie i zapewnianie spójności i skuteczności unijnych działań;

⁽¹⁾ Na mocy rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 7.5.2011, s. 12.

- d) udzielanie szefowi misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO) porad i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, także na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami;
- e) zapewnienie konsekwencji i spójności działań Unii w Kosowie;
- f) wspieranie Kosowa w postęпах na drodze do Unii, zgodnie z europejską perspektywą tego regionu, za pośrednictwem ukierunkowanego przekazu społecznego i szeroko zakrojonych działań Unii, które mają zapewnić szersze zrozumienie i poparcie ze strony społeczeństwa Kosowa, jeśli chodzi o kwestie związane z Unią;
- g) monitorowanie, wspomaganie i ułatwianie postępow w realizacji priorytetów politycznych, gospodarczych i europejskich zgodnie z odpowiednimi kompetencjami i obowiązkami instytucjonalnymi;
- h) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Kosowie – w tym w odniesieniu do kobiet i dzieci – zgodnie z polityką Unii dotyczącą praw człowieka i unijnymi wytycznymi dotyczącymi praw człowieka;
- i) wspomaganie wdrażania dialogu na osi Belgrad–Prisztina ułatwanego przez Unię.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ).

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 2 410 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Obywatele państw regionu Bałkanów Zachodnich są dopuszczani do udziału w przetargach.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu i do wspomagania spójności, widoczności i skuteczności działań Unii w Kosowie przydziela się specjalny personel. W granicach swojego mandatu i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani do współpracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

1. SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/WE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.
2. WP jest upoważniony do udostępniania NATO/KFOR informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów odnośnego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

3. WP jest upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) – zgodnie z potrzebami operacyjnymi SPUE – informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów odnośnego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE. W tym celu dokonuje się uzgodnień lokalnych.

4. WP jest upoważniony do udostępniania stronom trzecim powiązanych z niniejszą decyzją dokumentów jawnych UE odnoszących się do treści obrad Rady dotyczących odnośnego działania, które są objęte tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady (¹).

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatura Unii w regionie lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, a w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wskazówkach z ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dla danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru prowadzenia misji przez ESDZ;

(¹) Decyzja 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

- d) zapewnia wdrożenie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydanych po dokonaniu regularnych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania obejmujące wdrażanie tych zaleceń oraz inne kwestie związane z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE składa sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną Unii. Pomaga zapewnić spójne wykorzystanie wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby umożliwić realizację celów politycznych Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z szefami delegatur Unii w regionie i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE udziela szefowi EULEX KOSOVO wskazówek i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, w tym na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami. SPUE i cywilny dowódca operacji będą stosownie do potrzeb konsultować się ze sobą.

3. SPUE nawiązuje także kontakty z właściwymi organami lokalnymi oraz innymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi obecnymi w terenie.

4. SPUE wraz z innymi podmiotami Unii obecnymi w terenie zapewnia rozpowszechnianie i przekazywanie sobie wzajemnie informacji przez podmioty Unii obecne w terenie, tak by osiągnąć wysoki stopień zbieżności pod względem wiedzy na temat sytuacji oraz pod względem jej oceny.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca listopada 2012 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu SPUE – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2012 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 24 stycznia 2012 r.

zmieniająca decyzję 2008/855/WE w odniesieniu do wysyłki do innych państw członkowskich niektórych rodzajów mięsa i wyrobów mięsnych z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w części III załącznika do tej dyrektywy

*(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 181)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/40/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich ⁽³⁾ ustanowiono niektóre środki kontroli w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w państwach członkowskich lub ich regionach, wyszczególnionych w załączniku do tej decyzji.
- (2) W art. 7 ust. 1 decyzji 2008/855/WE zobowiązuje się państwa członkowskie, na terytorium których leżą obszary wymienione w części III załącznika do tej decyzji, do dopilnowania, aby żadne przesyłki świeżej wieprzowiny z gospodarstw znajdujących się na tych obszarach oraz przetworów mięsnych i wyrobów składających się z takiej wieprzowiny lub ją zawierających nie były wysyłane z tych obszarów do innych państw członkowskich.
- (3) W części III tego załącznika wymienione jest obecnie całe terytorium Rumunii.
- (4) Z informacji, jakie Rumunia przekazała Komisji, wynika, że sytuacja w zakresie klasycznego pomoru świń w tym państwie członkowskim znacznie się poprawiła od czasu przyjęcia decyzji 2008/855/WE.
- (5) Rumunia zwróciła się z wnioskiem o dopuszczenie wysyłki do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny oraz przetworów mięsnych i wyrobów, które składają się ze świeżego mięsa świń utrzymywanych w tym państwie członkowskim lub zawierają takie mięso, z zastrzeżeniem, że bezpieczeństwo tych towarów jest zapewnione poprzez odrębny system produkcji.
- (6) Taki system składałby się z gospodarstw bądź z jednej lub większej liczby jednostek epidemiologicznych prowadzących wspólny system zarządzania bezpieczeństwem biologicznym i korzystających z ustalonego łańcucha dostaw, zapewniających odrębny stan zdrowia subpopulacji świń trzymanyh w tym systemie w odniesieniu do klasycznego pomoru świń. Takie gospodarstwa lub jednostki epidemiologiczne położone są na obszarach, na których stosuje się środki nadzoru, kontroli i bezpieczeństwa biologicznego.
- (7) Gospodarstwa należące do odrębnego systemu produkcji oraz zakłady produkujące, przechowujące oraz przetwarzające świeżą wieprzowinę oraz przetwory mięsne i wyroby składające się z takiego mięsa lub je zawierające powinny być zatwierdzane przez właściwy organ i zgłaszane Komisji, pod warunkiem że spełniają dodatkowe warunki zdrowotne ustanowione w decyzji 2008/855/WE.
- (8) Produkcję, przechowywanie i przetwarzanie takiego mięsa oraz przetworów mięsnych i wyrobów składających się z takiego mięsa lub je zawierających należy ponadto prowadzić oddzielnie od innych produktów, które składają się z mięsa pochodzącego od świń z gospodarstw nienależących do odrębnego systemu produkcji, zlokalizowanych na obszarach wymienionych w części III załącznika do decyzji 2008/855/WE, lub zawierają takie mięso.
- (9) W celu zapewnienia bezpieczeństwa mięsa oraz wyrobów i przetworów mięsnych wyprodukowanych w ramach odrębnego systemu produkcji właściwe organy powinny przeprowadzać regularne kontrole w gospodarstwach, które należą do odrębnego systemu produkcji.
- (10) W dyrektywie Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽⁴⁾ wprowadzono minimalne unijne środki zwalczania tej choroby. Dyrektywa stanowi, że gdy tylko potwierdzony zostanie pierwotny przypadek klasycznego pomoru świń u dziczających świń, w celu zredukowania rozprzestrzeniania się choroby właściwy organ państwa członkowskiego niezwłocznie podejmuje szereg środków określonych w tej dyrektywie.
- (11) W ramach regularnych inspekcji przeprowadzanych przez właściwy organ w gospodarstwach, które wchodzą w skład odrębnego systemu produkcji, należy w szczególności weryfikować, czy środki te są skutecznie stosowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.⁽⁴⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5.

- (12) W decyzji Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzającej Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń⁽¹⁾ określono najbardziej odpowiednie procedury pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu właściwego diagnozowania tej choroby w różnych sytuacjach. Te procedury i kryteria powinny zatem być wykorzystywane podczas regularnych inspekcji przeprowadzanych przez właściwy organ w gospodarstwach, które stanowią część odrębnego systemu produkcji.
- (13) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾ państwa członkowskie są zobowiązane zapewniać, aby kontrole urzędowe w odniesieniu do mięsa świeżego odbywały się zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia. Rozporządzenie to przewiduje również stosowanie znaków jakości zdrowotnej, w przypadku gdy urzędowe kontrole nie stwierdziły żadnych uchybień powodujących nieprzydatność mięsa do spożycia przez ludzi. W związku z tym świeże mięso pochodzące z odrębnego systemu produkcji powinno być oznaczone znakiem jakości zdrowotnej określonym w rozdziale III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, w celu uzyskania zezwolenia na wysyłkę do innych państw członkowskich.
- (14) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾ przedsiębiorstwa sektora spożywczego nie mogą wprowadzać do obrotu produktu pochodzenia zwierzęcego poddanego obróbce w zakładzie podlegającym zatwierdzeniu zgodnie z tym rozporządzeniem, chyba że został on opatrzony znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 854/2004 lub – w przypadku gdy wspomniane rozporządzenie nie przewiduje stosowania znaku jakości zdrowotnej – znakiem identyfikacyjnym naniesionym zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Przetwory i wyroby mięsne zawierające wieprzowinę produkowaną w ramach odrębnego systemu produkcji powinny zatem być oznakowane znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 w celu uzyskania zezwolenia na wysyłkę do innych państw członkowskich.
- (15) W lipcu 2011 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło kontrolę w Rumunii. Stwierdzono szereg poważnych uchybień w realizacji programu kontroli i monitorowania klasycznego pomoru świń, jak również w zaproponowanym przez Rumunię odrębnym systemie produkcji. Niemniej jednak w zawartych w sprawozdaniu wnioskach stwierdzono, że wdrożenie odrębnego systemu produkcji w tym państwie członkowskim może skutecznie funkcjonować pod warunkiem wprowadzenia stosunkowo nieznacznych zmian. Sprawozdanie Biura ds. Żywności i Weterynarii zawiera konkretne zalecenia dotyczące usunięcia uchybień przez władze rumuńskie. Po kontroli Rumunia poinformowała Komisję, że stwierdzone w trakcie kontroli uchybienia zostały usunięte w następstwie realizacji poświęconego im planu działania. Komisja przeanalizowała wprowadzone korekty i uważa, że są one wystarczające dla skutecznego funkcjonowania odrębnego systemu produkcji.
- (16) Ponadto przedstawiony przez Rumunię program kontroli i monitorowania klasycznego pomoru świń został zatwierdzony przez Komisję na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. decyzją wykonawczą Komisji 2011/807/UE z dnia 30 listopada 2011 r. zatwierdzającą roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2012 rok i na lata następne⁽⁴⁾. W ramach tego programu i w kontekście wyżej wspomnianego planu działania Rumunia wprowadziła z dobrymi wynikami dodatkowe środki nadzoru w odniesieniu do klasycznego pomoru świń.
- (17) W świetle dostępnych danych należy zezwolić na wysyłkę do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych, które składają się z mięsa świń trzymanyh w Rumunii lub zawierają takie mięso, zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej decyzji, pod warunkiem funkcjonowania odrębnego systemu produkcji zaproponowanego przez to państwo członkowskie.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/855/WE.
- (19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2008/855/WE dodaje się art. 8c w brzmieniu:

„Artykuł 8c

Wysyłanie do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających z obszarów wymienionych w części III załącznika

1. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 przedmiotowe państwa członkowskie, na których terytorium położone są obszary wymienione w części III załącznika, mogą zezwolić na wysyłkę do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających, pod warunkiem że:

a) pochodzą od świń, które od urodzenia przebywały w gospodarstwach:

(i) które zostały w tym celu zatwierdzone przez właściwy organ i zgłoszone przez niego do wiadomości Komisji i pozostałym państwom członkowskim;

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 322 z 6.12.2011, s. 11.

- (ii) które realizują program bezpieczeństwa biologicznego zatwierdzony przez właściwy organ; najmniej trzech miesięcy przed przemieszczeniem do rzeźni, o którym mowa w lit. b);
- (iii) które wprowadziły wyłącznie świnie z gospodarstw:
- zatwierdzonych zgodnie z niniejszą decyzją, lub
 - znajdujących się na obszarach niewymienionych w załączniku i niepodlegających żadnym ograniczeniom w odniesieniu do klasycznego pomoru świń, zgodnie z krajowymi lub unijnymi przepisami, w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wprowadzenie świń; okres poprzedzający datę zatwierdzenia gospodarstwa zgodnie z niniejszą decyzją zawiera się w tym sześciomiesięcznym okresie;
- (iv) które są regularnie kontrolowane przez właściwy organ w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy miesiące; podczas takich inspekcji właściwy organ musi co najmniej:
- przestrzegać wytycznych określonych w rozdziale III załącznika do decyzji 2002/106/WE,
 - przeprowadzać badanie kliniczne zgodne z procedurami kontrolnymi i procedurami pobierania próbek określonymi w rozdziale IV części A załącznika do decyzji 2002/106/WE,
 - sprawdzać skuteczność zastosowania przepisów określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE,
 - w przypadku niezgodności niezwłocznie zawiesić lub wycofać zatwierdzenie;
- (v) w których zwierzęta zostały poddane z wynikiem negatywnym testom laboratoryjnym na obecność klasycznego pomoru świń, przeprowadzonym na próbkach pobranych zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie nadzoru klasycznego pomoru świń realizowanym przez właściwy organ przez okres co najmniej sześciu miesięcy przed przemieszczeniem do rzeźni, o którym mowa w lit. b);
- (vi) które są położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów, w którym zwierzęta w gospodarstwach, w których chowane są świnie, zostały poddane z wynikiem negatywnym testom laboratoryjnym na obecność klasycznego pomoru świń, przeprowadzonym na próbkach pobranych zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie nadzoru klasycznego pomoru świń realizowanym przez właściwy organ przez okres co najmniej trzech miesięcy przed przemieszczeniem do rzeźni, o którym mowa w lit. b);
- (vii) które są położone w regionie, w którym:
- realizowany jest zatwierdzony przez Komisję program kontroli i monitorowania klasycznego pomoru świń,
 - współczynnik zachorowalności i częstość występowania klasycznego pomoru świń u świń domowych i dziczyńskich znacznie się zmniejszyły,
 - w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie wykryto dowodów występowania u świń wirusa klasycznego pomoru świń;
- b) zostały wyprodukowane w rzeźniach, zakładach rozbioru mięsa i zakładach przetwarzania mięsa:
- (i) które zostały w tym celu zatwierdzone przez właściwy organ i zgłoszone przez niego Komisji i innym państwom członkowskim;
 - (ii) w których produkcja, przechowywanie i przetwarzanie świeżego mięsa oraz przetworów i wyrobów mięsnych, składających się z mięsa kwalifikującego się do wysyłki do pozostałych państw członkowskich lub zawierających je, są przeprowadzane oddzielnie od produkcji, przechowywania i przetwarzania innych produktów składających się ze świeżego mięsa lub je zawierających oraz przetworów i wyrobów mięsnych składających się z mięsa pochodzącego od świń pochodzących lub wysyłanych z gospodarstw innych niż zatwierdzone zgodnie z lit. a) ppkt (i) lub mięso takie zawierających.
2. Świeżą wieprzowinę, o której mowa w ust. 1, oznakowuje się zgodnie z przepisami zawartymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.
- Przetwory i wyroby mięsne składające się z mięsa, o którym mowa w ust. 1, lub je zawierające, oznakowuje się zgodnie z przepisami zawartymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”
- Artykuł 2
- Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.
- Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2012 r.
- W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 176/11/COL

z dnia 1 czerwca 2011 r.

o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego dotyczącego finansowania centrum fitness w ośrodku rekreacyjnym Kippermoen (Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA („Urząd”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61 i 62,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale („protokół 3”), w szczególności jego art. 1 ust. 2 w części I oraz art. 4 ust. 4, art. 6 i art. 7 ust. 3 w części II,

PO WEZWANIU zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

1. Procedura

Pismem z dnia 27 stycznia 2009 r. (nr ref. 506341) władze Norwegii zgłosiły plan finansowania centrum fitness w Ośrodku Rekreacyjnym Kippermoen („KLC”) zgodnie z art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3.

Po obszernej wymianie korespondencji Urząd poinformował władze Norwegii pismem z dnia 16 grudnia 2009 r. (nr ref. 538177) o wszczęciu w odniesieniu do finansowania centrum fitness w KLC postępowania określonego w art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3.

W piśmie z dnia 23 lutego 2010 r. (nr ref. 547864) władze Norwegii przedstawiły uwagi do decyzji o wszczęciu postępowania.

Decyzja Urzędu nr 537/09/COL o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i Suplemencie EOG⁽²⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do przedstawienia uwag w tej sprawie.

Swoje uwagi przesłało Norweskie Stowarzyszenie Sprawności Fizycznej („NAF”) (*Treningsforbundet*)⁽³⁾ oraz Europejskie Stowarzyszenie Zdrowia i Sprawności Fizycznej („EHFA”). W dniu 2 listopada 2010 r. Urząd zorganizował spotkanie z NAF. W pismach z dnia 20 września 2010 r. (nr ref. 567099) oraz z dnia 9 listopada 2010 r. (nr ref. 576711) Urząd przekazał te uwagi, a także informacje przedstawione na wspomnianym spotkaniu władzom norweskim, które przedłożyły uwagi w piśmie z dnia 10 stycznia 2011 r. (nr ref. 582713).

Władze norweskie przedstawiły dalsze komentarze w pismach z dnia 14 marca 2011 r. (nr ref. 590193) oraz 22 marca 2011 r. (nr ref. 591454), a także pocztą elektroniczną w dniu 28 marca 2011 r. (nr ref. 592463).

2. Ośrodek Rekreacyjny Kippermoen oraz działające w nim centrum fitness

Jak podano w decyzji nr 537/09/COL, Ośrodek Rekreacyjny Kippermoen („KLC”) został założony w latach 70., w gminie Vefsn, w okręgu Nordland. Ośrodek należy do gminy Vefsn i nie stanowi oddzielnego podmiotu prawnego.

Początkowo kompleks KLC obejmował kryty basen, solarium i halę sportową oraz skromnie wyposażone centrum fitness. W latach 1997–1999, a następnie w okresie 2006–2007 miała miejsce rozbudowa KLC i centrum fitness.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 8.7.2010, s. 5 oraz Suplement EOG nr 35 z 8.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ Poprzednio Norweskie Stowarzyszenie Centrów Fitness (NAFC) (*Norsk Treningsenterforbund*).

2.1. Finansowanie KLC i centrum fitness

Od chwili powstania w latach 70. KLC był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz ze środków pochodzących z budżetu gminy. Klienci mieli wkład w finansowanie KLC, płacąc za dostęp do infrastruktury ośrodka. Gmina w pełni kontroluje cennik, rodzaje biletów w ofercie oraz przydział przychodów. Chociaż ceny biletów były przez wszystkie te lata dostosowywane, wkłady klientów nie pokrywają w pełni kosztu działalności KLC. Deficyt jest pokrywany ze środków pochodzących z budżetu gminy zgodnie z decyzjami budżetowymi podejmowanymi przez radę gminy.

2.2. Nowe informacje przedstawione przez władze norweskie

2.2.1. Pobieranie opłat od klientów centrum fitness

W decyzji nr 537/09/COL Urząd wskazał, że KLC od początku powstania w latach 70. był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz z budżetu gminy⁽⁴⁾. W kontekście formalnego postępowania wyjaśniającego władze norweskie wyjaśniły, że od klientów pobierano opłaty tylko za dostęp do niektórych części obiektu (m.in. pływalni), lecz z centrum fitness każdy mógł korzystać bezpłatnie do roku 1996, kiedy to gmina nałożyła opłaty⁽⁵⁾.

2.2.2. Rozbudowa w latach 1997–1999

W decyzji nr 537/09/COL Urząd wskazał, że w 1997 r. miała miejsce rozbudowa całości obiektu KLC, która była finansowana między innymi z kredytu w wysokości 10 mln NOK. Urząd nie otrzymał szczegółowych informacji o kredycie ani na temat tego, w jakim zakresie, o ile w ogóle, centrum fitness działające w KLC skorzystało z tego kredytu⁽⁶⁾. W toku formalnego postępowania wyjaśniającego władze norweskie wyjaśniły, że kwota kredytu wynosiła 5,8 mln NOK, a nie 10 mln NOK, jak podano w decyzji o wszczęciu postępowania⁽⁷⁾. Ponadto władze norweskie wyjaśniły, że gmina nie uzyskała kredytu na finansowanie rozbudowy centrum fitness, lecz na finansowanie między innymi budowy nowej hali sportowej do gry w piłkę nożną pod nazwą *Mosjøhallen*, której łączny koszt wyniósł 14 mln NOK⁽⁸⁾.

W latach 1997–1999 centrum fitness zostało rozbudowane, a KLC zakupił nowy sprzęt (sprzęt do podnoszenia ciężarów, rowery stacjonarne oraz różne inne urządzenia) za łączną kwotę wynoszącą około 870 000 NOK (w przybliżeniu 109 000 EUR)⁽⁹⁾.

2.2.3. Rozbudowa w latach 2006–2007

Władze Norwegii przedstawiły nowe informacje na temat rozbudowy KLC zrealizowanej w latach 2006–2007.

⁽⁴⁾ Rozdział I.2.2 decyzji.

⁽⁵⁾ Zob. list przesłany pocztą elektroniczną przez władze norweskie z dnia 28.3.2011 r. (nr ref. 592463).

⁽⁶⁾ Rozdział I.2.2 i II.1.3 decyzji nr 537/09/COL.

⁽⁷⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 6.

⁽⁸⁾ Ibidem, s. 2, 6 i 8.

⁽⁹⁾ Ibidem, s. 7–9.

W 2005 r. gmina podjęła decyzję o rozbudowie centrum fitness i dobudowaniu nowego skrzydła łączącego istniejące budynki KLC. Miało to zapewnić użytkownikom łatwiejszy dostęp do kompleksu. Kolejną decyzją gminy było podniesienie standardu istniejących obiektów⁽¹⁰⁾. Zamierzenie było takie, by w wyniku połączenia i modernizacji obiektów KLC dorównywał pod względem standardu podobnym ośrodkom⁽¹¹⁾.

W okresie 2006–2007 zmodernizowano KLC i centrum fitness oraz dobudowano nowe skrzydło (*Mellombygningen*). Łączny koszt rozbudowy wyniósł w przybliżeniu 14,2 mln NOK. Sporządzono plan alokacji kosztów, według którego centrum fitness ponosi proporcjonalną część (około 80 %⁽¹²⁾) kosztów rozbudowy. Pozostała część (około 20 %) miała zostać pokryta z innych środków, jako że koszty te nie były związane z centrum fitness, lecz z innymi obiektami na terenie ośrodka KLC. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd odnotował, że centrum fitness nie uregulowało w pełni swojej części kosztów pożyczki za 2008 r. według planu alokacji kosztów. Władze norweskie wyjaśniły następnie, że centrum fitness faktycznie pokryło w całości koszt pożyczki w 2008 r., przypisując swój roczny zysk gminie⁽¹³⁾.

2.2.4. Brak pomocy finansowej ze strony okręgu Nordland

Na podstawie informacji dostępnych w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd nie był w stanie wykluczyć, że centrum fitness w KLC otrzymało pomoc finansową ze strony okręgu Nordland⁽¹⁴⁾. Zwrócono się w związku z tym do władz norweskich o przekazanie informacji na ten temat. Władze norweskie wyjaśniły, że centrum fitness w KLC nie uzyskało środków finansowych od okręgu Nordland⁽¹⁵⁾.

3. Podstawy do wszczęcia postępowania

Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające w związku z wątpliwościami, czy finansowanie centrum fitness w KLC stanowiło pomoc państwa w rozumieniu art. 61 Porozumienia EOG. Ponadto Urząd miał wątpliwości, czy finansowanie to – o ile zostanie uznane za pomoc państwa – można uważać za zgodne z Porozumieniem EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako pomoc na rzecz usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym lub ewentualnie na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc mająca ułatwić realizację działań kulturalnych lub regionalnych.

⁽¹⁰⁾ Zob. decyzje nr 10/5 i 152/05 rady gminy Vefsn, załącznik 2 do dokumentu nr ref. 547864.

⁽¹¹⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 10.

⁽¹²⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 9.9.2009 r. (nr ref. 529846), s. 2–4.

⁽¹³⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 12.

⁽¹⁴⁾ Rozdział I.1.1 decyzji nr 537/09/COL.

⁽¹⁵⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 23.2.2010 r. (nr ref. 547864), s. 19–20.

Władze norweskie zgłosiły finansowanie centrum fitness w styczniu 2009 r. i nie przedstawiły żadnych informacji uzasadniających wstępne ustalenie, że finansowanie ośrodka, o ile uznałoby się je za pomoc państwa, stanowiło system pomocy istniejącej w rozumieniu art. 1 ust. 1 w części I protokołu 3. W związku z wątpliwościami Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 1 ust. 3 i 2.

4. Uwagi osób trzecich

Urząd otrzymał uwagi od dwóch osób trzecich: EHFA i NAF.

4.1. Uwagi przekazane przez Europejskie Stowarzyszenie Zdrowia i Sprawności Fizycznej (EHFA)

EHFA to niezależna organizacja nienastawiona na zysk, reprezentująca interesy europejskiego sektora zdrowia i sprawności fizycznej. Zdaniem przedstawicieli EHFA centra fitness należy traktować na równych warunkach, bez względu na to, czy są własnością prywatną czy publiczną, zaś centrom fitness będącym własnością publiczną nie należy przyznawać korzyści niezgodnych z art. 59 Porozumienia EOG.

4.2. Uwagi przekazane przez Norweskie Stowarzyszenie Sprawności Fizycznej (NAF)

NAF to norweska organizacja zrzeszająca komercyjne centra fitness. W opinii przedstawicieli NAF środki państwowe, które w sposób wybiórczy przynoszą korzyści centrom fitness na rynku norweskim, zasadniczo stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, gdyż takie finansowanie zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową wewnątrz EOG. Na dowód powyższego NAF przekazało Urzędowi ogólne informacje na temat rynku centrów fitness w Norwegii⁽¹⁶⁾.

Przedstawiciele NAF twierdzą, że pomoc państwa udzielona publicznym centrom fitness nie może zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych lub art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc na realizację działań kulturalnych i regionalnych, gdy ta sama pomoc nie jest oferowana prywatnym centrom fitness na identycznych warunkach.

5. Uwagi przekazane przez władze norweskie

Władze Norwegii uważają, że finansowanie centrum fitness w KLC nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG z następujących powodów: (i) centrum fitness nie uzyskuje wybiórczej korzyści wynikającej z zasobów państwowych; (ii) centrum nie stanowi przedsiębiorstwa oraz (iii) finansowanie centrum fitness nie wpływa na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

Ponadto władze norweskie oświadczają, że wszelkie zasoby gminy przypisane centrum fitness spełniają wymogi określone w rozporządzeniu⁽¹⁷⁾ w sprawie pomocy przyznawanej na zasadzie *de minimis* i w związku z tym nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

W przypadku gdy Urząd stwierdzi, że finansowanie obejmuje pomoc państwa, władze norweskie uznają taką pomoc za pomoc istniejącą, jako że KLC był finansowany ze środków pochodzących z budżetu gminy i opłat klientów, zanim Porozumienie EOG weszło w życie. Urząd uważa ponadto, że ta metoda finansowania pozostała od tamtej pory niezmieniona.

Niezależnie od tego władze Norwegii uznają wszelką potencjalną pomoc za zgodną z Porozumieniem EOG na podstawie art. 59 ust. 2 jako pomoc służącą ogólnym interesom gospodarczym lub ewentualnie art. 61 ust. 3 lit. c) jako pomoc ułatwiającą realizację działań kulturalnych. Władze norweskie uważają, że finansowanie rozbudowy centrum fitness w okresie 2006–2007 stanowi rodzaj pomocy regionalnej na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) i w odniesieniu do wytycznych Urzędu w sprawie krajowej pomocy regionalnej (2007–2013)⁽¹⁸⁾.

II. OCENA

1. Finansowanie z gminy Vefsn

W styczniu 2009 r. władze norweskie zgłosiły Urzędowi finansowanie centrum fitness. W powiadomieniu władze norweskie nie wysunęły żadnych argumentów przemawiających za tym, że finansowanie centrum fitness stanowiło pomoc istniejącą, pomimo faktu że powiadomienie zawierało kopię nakazu stawiennictwa w związku z postępowaniem w sądzie na terenie Norwegii, w którym skarżący argumentował dosyć obszernie, że finansowanie centrum fitness stanowiło nową pomoc⁽¹⁹⁾.

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd odniósł się do faktu, iż metoda finansowania centrum fitness (pokrycie całkowitego deficytu KLC środkami z budżetu gminy i przypisanie przychodów ze sprzedaży biletów) była stosowana przed wejściem w życie Porozumienia EOG i mogło się na tej podstawie wydawać, że finansowanie stanowi pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (i) części II protokołu 3⁽²⁰⁾. Zmiany do pomocy istniejącej stanowią jednak nową pomoc w myśl art. 1 lit. c) tego samego protokołu.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5), włączone do Porozumienia EOG w ust. 1ea załącznika 15 do Porozumienia.

⁽¹⁸⁾ Wytyczne są dostępne na stronie internetowej: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15125&1=1>.

⁽¹⁹⁾ Zob. list przesłany przez władze norweskie w dniu 27.1.2009 r. (nr ref. 506341), s. 40.

⁽²⁰⁾ Zgodnie z art. 1 lit. b) ppkt (i) części II protokołu 3 przez istniejącą pomoc należy rozumieć: „(...) każdą pomoc, jaka istniała przed wejściem w życie Porozumienia EOG w odpowiednich państwach EOG, to znaczy programy pomocy i pomoc indywidualną, jakie zostały wprowadzone w życie przed wejściem w życie i są nadal stosowane po wejściu w życie Porozumienia EOG”.

⁽¹⁶⁾ Zob. pismo z Urzędu z dnia 9.11.2010 r. (nr ref. 576711).

W swojej decyzji Urząd wskazał, że nie otrzymał dostatecznie szczegółowych informacji na temat dwóch planów rozbudowy centrum fitness i zmian w systemie przypisywania przychodów z biletów wstępu oraz odnotował, że czynniki te mogły zmienić istniejący system pomocy w nową pomoc w rozumieniu art. 1 lit. c) tego samego protokołu⁽²¹⁾.

Zgodnie z zasadami przyjętymi w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości⁽²²⁾ Urząd zajmował się środkami według przepisów dotyczących nowej pomocy.

Wszelka ocena przeprowadzona w związku z decyzją wszczęcia formalnego postępowania dotycząca ustalenia, czy dany środek pomocy stanowi nową pomoc, czy pomoc istniejącą ma z konieczności jedynie charakter wstępny. Nawet jeśli Urząd na podstawie informacji przekazanych w tamtym czasie podejmie decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 1 ust. 2 części I protokołu 3, może nadal, w decyzji zamykającej postępowanie, uznać, że środek, o ile zaangażowana jest pomoc, faktycznie stanowi pomoc istniejącą⁽²³⁾. W przypadkach gdy chodzi o pomoc istniejącą, Urząd musi przestrzegać procedury przewidzianej dla pomocy istniejącej⁽²⁴⁾. W związku z tym w takim przypadku Urząd musiałby zamknąć formalne postępowanie wyjaśniające i wszczęć inne postępowanie dla pomocy istniejącej określone w art. 17–19 części II protokołu 3⁽²⁵⁾. Zgodnie z tą drugą procedurą, i tylko w przypadku jej zastosowania, Urząd dokonałby oceny, czy istniejący środek pomocy jest zgodny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

Jak wyjaśniono powyżej w rozdziale I pkt 2 niniejszej decyzji, władze norweskie przedstawiły dodatkowe informacje faktyczne na temat finansowania i rozbudowy centrum fitness w KLC.

Jako że centrum fitness nie było finansowane jako odrębna działalność, nie można ocenić jego finansowania, nie uwzględniając finansowania KLC. Od chwili powstania w latach 70. KLC był finansowany z opłat uiszczanych przez klientów oraz ze środków pochodzących z budżetu gminy. Chociaż do roku 1996 gmina nie nakładała opłat za korzystanie z centrum fitness, od lat 70. zaczęła wprowadzać takie opłaty za korzystanie z niektórych części ośrodka KLC, w szczególności za wstęp na pływalnię. Na tej podstawie Urząd odnotowuje, że system finansowania KLC jako taki nie uległ zmianie.

Rozbudowa centrum fitness w latach 1997–1999 była realizowana na mniejszą skalę niż pierwotnie wskazano w informacjach przekazanych Urzędowi. Władze norweskie

wyjaśniły w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego, że gmina zaciągnęła pożyczkę w wysokości 5,8 mln NOK (zamiast 10 mln NOK), która nie została przeznaczona na sfinansowanie remontu centrum fitness. Wręcz przeciwnie, względnie skromna rozbudowa i odnowienie centrum fitness za łączną kwotę wynoszącą w przybliżeniu 870 000 NOK, które przeprowadzono w tym czasie, były finansowane z przychodów z opłat pobieranych od klientów.

Rozbudowa dokonana w latach 2006–2007, choć na większą skalę, miała tylko zapewnić świadczenie usług na tym samym poziomie co usługi świadczone przez porównywalne centra fitness. W efekcie rodzaj działalności wykonywanej przez centrum fitness, zarówno przed, jak i po kilku rozbudowach, pozostaje bez zmian. Jest on tylko dostosowywany, tak by sprostać przemianom w sektorze i oczekiwaniom klientów. W związku z istnieniem centrum fitness w KLC gmina aktywnie działała na rynku centrów fitness zarówno zanim Porozumienie EOG weszło w życie, jak i po jego wprowadzeniu. Gmina od czasu do czasu rozbudowywała centrum tylko w takim stopniu, by zapewnić mieszkańcom obsługę na poziomie, którego oczekuje się od centrum fitness. Nie zmienił się ani system finansowania (opłaty pobierane od klientów oraz przydziały z budżetu gminy), ani obrany cel⁽²⁶⁾. Ponadto rozbudowy nie umożliwiły gminie wejścia na nowe rynki. Pod tym względem przedmiotowa sprawa różni się od decyzji Komisji w sprawie cyfrowego programu nauczania BBC⁽²⁷⁾. Sprawa ta dotyczyła zmian w istniejącym systemie pomocy, z którego korzystał brytyjski nadawca publiczny, BBC. Komisja ustaliła, że zmiany dokonane w istniejącym systemie pomocy wiązały się z nową pomocą, gdyż umożliwiały nadawcy realizowanie działań, które nie były „ściśle powiązane” z istniejącym programem i pozwoliły BBC zaistnieć na rozwiniętych rynkach, gdzie komercyjni gracze są w nikłym lub zerowym stopniu narażeni na konkurencję ze strony BBC⁽²⁸⁾.

Na tej podstawie Urząd stwierdza, że finansowanie centrum fitness w KLC z zasobów pochodzących z gminy Vefsn, w takim zakresie, w jakim wymaga to pomocy państwa, stanowi system pomocy istniejącej. Odrębna procedura dotycząca pomocy istniejącej została opisana w art. 1 ust. 1 w części I protokołu 3. Zgodnie z tym przepisem Urząd przy współpracy z państwami EFTA stale nadzoruje wszystkie systemy pomocy istniejącej w tych państwach. Urząd proponuje tym państwom wszelkie odpowiednie środki wymagane ze względu na stopniowy rozwój lub funkcjonowanie porozumienia o EOG.

2. Finansowanie ze strony okręgu Nordland

Jak odnotowano powyżej, władze norweskie wyjaśniły, że ośrodek fitness w KLC nie uzyskał finansowania z okręgu Nordland. Z tego powodu nie miał miejsca transfer zasobów państwowych z okręgu Nordland, co jest pierwszym

⁽²¹⁾ Rozdział II.1.3 decyzji nr 537/09/COL.

⁽²²⁾ Sprawa C-400/99, Włochy przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2005, s. I-3657.

⁽²³⁾ Ibidem, pkt 47 i 54–55.

⁽²⁴⁾ Sprawa T-190/00, Regione Siciliana przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-5015, pkt 48.

⁽²⁵⁾ Sprawa C-312/90, Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1992, s. I-4117, pkt 14–17 oraz sprawa C-47/91, Włochy przeciwko Komisji, Rec. 1992, s. I-4145, pkt 22–25.

⁽²⁶⁾ Zob. opinia rzecznika generalnego Trabucchiego w sprawie 51/74 Hulst, Rec. 1975, s. 79.

⁽²⁷⁾ Sprawa nr N 37/2003 (Zjednoczone Królestwo), dokument jest dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2003/n037-03.pdf.

⁽²⁸⁾ Ibidem, pkt 36.

z czterech kryteriów, które należy spełnić, by środek stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 61. ust. 1 Porozumienia EOG. Na podstawie nowych informacji przedstawionych przez władze norweskie Urząd stwierdza, że centrum fitness w KLC, w tym kontekście, nie uzyskało pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG w formie korzyści wynikających z zasobów państwowych (okręg Nordland).

3. Podsumowanie

Według nowych informacji przekazanych przez władze norweskie okręg Nordland nie udzielił centrum fitness w KLC żadnych korzyści ekonomicznych w okresie objętym formalnym postępowaniem wyjaśniającym. Na tej podstawie Urząd stwierdza, że centrum fitness w KLC nie uzyskało pomocy państwa pochodzącej z okręgu Nordland w omawianym okresie.

Ponadto Urząd stwierdza, że w zakresie, w jakim zasoby pochodzące od gminy Vefsn przyczyniły się do finansowania centrum fitness w KLC i w jakim zasoby te stanowią pomoc państwa, pomoc została przyznana w ramach systemu pomocy istniejącej. Na podstawie powyższej oceny Urząd podjął decyzję o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego i rozpoczęciu procedurę przeglądu pomocy istniejącej przewidzianą w art. 1 ust. 1 i 2 części I protokołu 3,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące finansowania centrum fitness w KLC ze środków pochodzących z okręgu Nordland w okresie objętym oceną jest bezprzedmiotowe i w związku z tym zostaje zamknięte.

Artykuł 2

Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące finansowania centrum fitness w KLC ze środków pochodzących z gminy Vefsn zostaje zamknięte.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 4

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2011 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Członek Kolegium

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

